

KEDVES TAKÁCSIAK!

Szeretettel köszöntöm Önöket az Idősek Világnapja alkalmából!

Nemrég olvastam valahol, hogy a világnapok kijelölése mindig egyfajta lelkiismeret furdalása a társadalomnak. Azért jelölnek ki egy-egy napot, mert úgy érzik, tartozásuk van valakik felé, abban a témában valamit nem úgy tettek meg, ahogy kellett volna. Igen. Az Idősek Napja is a társadalom lelkiismeretének napja. Igen, tartozásunk van Önök felé. Nem is kevés.

A mi nemzedékünk bizony sokszor nehezen veszi tudomásul, hogy márpedig a világ nem vele kezdődött. Hogy e nemzedék előtt is volt élet! Hogy a mi világunk éppen az Önök és az Önök elődeinek munkásságával kezdődött. Önök építették számunkra ezt a falut, ezt a jelent; megteremtették azokat a feltételeket, melyekre mi alapozva a jövőnket építhettük és építhetjük tovább.

S ezt bizony sokan, sokszor elfelejtik. Ez a nap, minden évben figyelmeztet minket arra: az előttünk járók megtették már, amit a család, szűkebb hazájuk és az ország várt tőlük. Lelkiismerettel, becsületos, szorgalmas munkával, rengeteg lemondással, átdolgozott napokkal, éjszakákkal.

Megtették, s most a pihenés, a gondoskodás évei kell, hogy következzenek.

Tisztelt Vendégeink!

Sokat hallunk az úgynevezett primitív társadalmakról, hajlamosak vagyunk lenézni őket. Pedig bizony a gondoskodás, az idősekkel való bánásmód terén sokat tanulhatnánk tőlük! Nekik soha nem jutna eszükbe, hogy magára hagyják idős, a munkában megfáradt, betegségbe beletörődött idős családtagjaikat, rokonaikat. Természetes számukra, hogy időseiket a családban maradva gondozzák, hogy a gyerekeket az idősek iránti tiszteletre, szeretetre neveljék.

Nekünk is ezt kell megtanulnunk. Hogy meglássuk mindenkiben a lelket, az értéket, hogy becsülni tudjuk mindazt, amit a másik az élete során tett.

Kedves Takácsi Időskorúak!

Elmesélek egy történetet, amely csodálatos példája a gondoskodásnak, a feltétlen szeretetnek. Egy idősotthonban a 80 éves férfi minden nap reggelit visz a feleségének. Azt kérdezték tőle, hogy miért van a felesége az idősek otthonában? Azt válaszolta, hogy Alzheimer kórban szenved. Ekkor azt kérdezték tőle: „A felesége foglalkozna azzal, ha egy reggel nem hozna reggelit neki?” A férfi azt válaszolta, hogy ő már nem emlékszik. Nem tudja azt sem, hogy én ki vagyok. Öt éve nem ismer meg. Meglepetten mondták neki: „Milyen csodálatos dolog! Ön még mindig viszi a feleségének a reggelit annak ellenére, hogy ő már nem is ismeri meg?”

A férfi elmosolyodott, aztán azt mondta: „Ő nem tudja, hogy én ki vagyok, de én tudom, hogy ő kicsoda!”

Tudom, hiszen a magam családjában is tapasztalom: a mindennapok rohanása, a folytonos munkahelyi stressz, a megélhetés napi gondjai mellett olyan nehéznek érezzük, hogy időt szakítsunk szeretteinkre. Pedig elég csak egy őszinte kérdés: hogy vagy? hogy telt a napod? gyere, igyunk meg egy kávét.....

Vagy, ahol úgy hozta az élet, hogy az idős családtag otthonba, kórházba kényszerül, a látogatás, egy rövid kerti séta, egy közös újságolvasás, egy kis hazai gyümölcs, sütemény elmorzsolgatása is elég ahhoz, hogy a lassan telő napokat kicsit bearanyozzuk, hogy éreztessük a másikkal: ott van a gondolatainkban, még mindig fontos nekünk.

Azt a szeretetet, amit az előbb említett idős férfi nyújt feleségének, azt kellene mindig, minden körülmények között szem előtt tartanunk.

Tisztelt Időseink!

Ahogy családjuknak, úgy az önkormányzatnak is fontosak Önök, akik évtizedekig ezért a faluért dolgoztak.

Minden évben igyekeztünk újabb és újabb lehetőségekkel bővíteni az Önök ellátását, mindennapjaik kényelmesebbé tételét.

Folyamatosak a szociális támogatások, melyekre minden évben komoly összeget különítünk el a költségvetésben, s hamarosan újabb lehetőség nyílik a falubusz megérkezésével. Hisszük, hogy intézkedéseink gondozóink hozzájárulnak ahhoz, hogy Önök minél egészségesebb, aktívabb időskort éljenek meg.

Kedves vendégeink!

A szeretet azonban nem anyagi lehetőség függvénye, ahogyan a törődés, az odafigyelés sem. Kívánom, hogy minden napjukat aranyozza be valami, amire szívesen gondolnak vissza, amikor este álomra hajtják a fejüket, ami erőt ad a nehezebb, betegesebb napokat is elviselni. Kívánok szerető gyerekeket, vidám unokákat, egészséges napokat, törődést mindannyiuknak! Fogadják szeretettel önkormányzatunk ajándékát, a hamarosan következő műsort, a szerény vendéglátást.

Vajda György
polgármester

További képek a Galériában! [<< ITT >>](#)